

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE**

Rzeszów, dnia 28 listopada 2016 r.

al. Józefa Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów

WOOS.4233.1.2016.MG.38

DECYZJA

Działając na podstawie

- art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.);
- art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. i, art. 84, art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.);

po rozpatrzeniu wniosku Marszałka Województwa Podkarpackiego, reprezentowanego przez p. Małgorzatę Wajdę, Dyrektora Podkarpackiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Rzeszowie, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Trześniówka VII – rozbudowa prawego wału rzeki Trześniówka w km 0+000 – 7+678 na terenie m. Zalesie Gorzyckie i Trześń, gm. Gorzyce oraz na terenie m. Tarnobrzeg”, oraz niżej wymienionej dokumentacji:

- karty informacyjnej przedsięwzięcia,
- uzupełnienia do karty informacyjnej przedsięwzięcia z dnia 2 września 2016 r., znak: IM.403.41.12.2.2016,
- informacji o zmianie nazwy przedsięwzięcia z dnia 3 listopada 2016 r., znak: IM.403.41.17.2016,
- mapy sytuacyjno-wysokościowej obejmującej teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar, na który będzie ono oddziaływać

orzekam

STWIERDZAM brak obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Trześniówka VII – rozbudowa prawego wału rzeki Trześniówka w km 0+000 – 7+678 na terenie m. Zalesie Gorzyckie i Trześń, gm. Gorzyce oraz na terenie m. Tarnobrzeg”.

Inwestor przedsięwzięcia – Marszałek Województwa Podkarpackiego

UZASADNIENIE

Do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie wpłynął wniosek z dnia 16 maja 2016 r., znak: IM.403.41.9.2016 Marszałka Województwa Podkarpackiego reprezentowanego przez p. Małgorzatę Wajdę, Dyrektora Podkarpackiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Rzeszowie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Trześniówka VII – rozbudowa prawego wału rzeki

Trześniówka w km 0+000 – 7+678 na terenie m. Trześć i Gorzyce”, zmienioną na: „Trześniówka VII – rozbudowa prawego wału rzeki Trześniówka w km 0+000 – 7+678 na terenie m. Zalesie Gorzyckie i Trześć, gm. Gorzyce oraz na terenie m. Tarnobrzeg”.

Do wniosku dołączono wymagane prawem dokumenty, m.in.: kartę informacyjną przedsięwzięcia zawierającą dane określone w art. 3 ust. 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, mapę sytuacyjno-wysokościową obejmującą teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar, na który będzie ono oddziaływać.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami informacja o złożonym wniosku została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie prowadzonym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, w karcie informacyjnej pod nr 610/2016. Obwieszczeniem z dnia 24 maja 2016 r., znak: WOOŚ.4233.1.2016.MG.4, powiadomiono strony postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego, zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego.

Pismem z dnia 3 listopada 2016 r., znak: IM.403.41.17.2016 Wnioskodawca poinformował o zmianie nazwy przedsięwzięcia z „Trześniówka VII – rozbudowa prawego wału rzeki Trześniówka w km 0+000 – 7+678 na terenie m. Trześć i Gorzyce”, na „Trześniówka VII – rozbudowa prawego wału rzeki Trześniówka w km 0+000 – 7+678 na terenie m. Zalesie Gorzyckie i Trześć, gm. Gorzyce oraz na terenie m. Tarnobrzeg”, co zostało uwzględnione w niniejszej decyzji.

Przeznaczeniem przedmiotowego odcinka wałów jest zabezpieczenie obszaru o powierzchni 32 km² (w przedziale $10 \leq F \leq 150$ km²), co odpowiada III klasie budowli hydrotechnicznych przeznaczonych do ochrony przeciwpowodziowej zgodnie z załącznikiem nr 2 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 86, poz. 579). W obszarze chronionym wałem znajdują się głównie użytki rolne i tereny zabudowane. W myśl objaśnień pkt 10 wspomnianego załącznika ustaloną III klasę budowli hydrotechnicznej należy podnieść o jeden stopień ważności, gdy jej zniszczenie może zagrozić terenom zamieszkałym lub terenom intensywnych upraw rolnych. Będzie to zatem budowla hydrotechniczna klasy II.

Projektowane przedsięwzięcie zalicza się do grupy przedsięwzięć, dla których przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane, na podstawie art. 63 ust. 1, w związku z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w oparciu o § 3 ust. 1 pkt 65 (*budowle przeciwpowodziowe, z wyłączeniem przebudowy wałów przeciwpowodziowych polegającej na doszczelnieniu korpusu wałów i ich podłoża, w celu ograniczenia możliwości ich rozmycia i przerwania w czasie przechodzenia wód powodziowych, a także regulacja wód lub ich kanalizacja rozumiana jako zagospodarowanie wód umożliwiające ich wykorzystanie do celów żeglugowych*) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71).

Biorąc pod uwagę zaliczenie wałów przeciwpowodziowych do budowli przeciwpowodziowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 966 ze zm.), dla których ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie jest organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach realizacji inwestycji, na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 litera i ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W trakcie prowadzonego postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia stwierdzono, że przedłożone materiały nie przedstawiają w sposób dostateczny wszystkich istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska zagadnień wynikających z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Wezwano zatem pismem z dnia 20 czerwca 2016 r., znak: WOOŚ.4233.1.2016.MG.12 do uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia, na co Wnioskodawca odpowiedział pismem z dnia 2 września 2016 r., znak: IM.403.41.12.2.2016.

Po analizie całości zgromadzonego materiału dowodowego, w tym karty informacyjnej przedsięwzięcia wraz z jej uzupełnieniem. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie wydał postanowienie z dnia 14 października 2016 r., znak: WOOŚ.4233.1.2016.MG.30, w którym stwierdził brak konieczności przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzania tak obszernego dokumentu jakim jest raport o oddziaływaniu na środowisko, uznając, że wystarczającym dokumentem do określenia uwarunkowań środowiskowych realizacji przedmiotowej inwestycji jest przedłożona karta informacyjna przedsięwzięcia. Postanowienie to zostało wydane po uwzględnieniu zapisów art. 63 ust. 1 i 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Przedsięwzięcie polegać będzie na rozbudowie i przeciwnofiltracyjnym zabezpieczeniu prawego obwałowania cofkowego Trześniówki w km 0+000 – 7+678. W ramach przedsięwzięcia planuje się przebudowę/rozbudowę lub budowę obiektów wałowych (przepusty wałowe, przejazdy wałowe, drogi przywałowe) oraz kolidujących z obiektem wałowym sieci uzbrojenia terenu. W celu zminimalizowania prawdopodobieństwa przesiąków i wzmocnienia obwałowań, zarówno korpus wału, jak i jego podłoże zostaną dodatkowo uszczelnione w miejscach występowania potencjalnych zagrożeń. Przed rozpoczęciem rozbudowy oraz wykonaniem uszczelnienia zostanie zdjęta z korpusu wału warstwa gruntu oraz darni i humusu (ok. 0,5 m). Korona wału zostanie podniesiona – średnio o ok. 1,0 – 1,5 m w początkowym odcinku obwałowania z tendencją malejącą do ok. 0,5 m w górę ciekłu. Nadbudowa korpusu wału wykonana zostanie z materiałów ziemnych pochodzących od zewnętrznych dostawców.

Początek prawego obwałowania Trześniówki w km 0+000, co odpowiada km 0+291 rzeki, łączy się z prawym wałem rzeki Wisły w jego km 1+977. Początkowy odcinek obwałowania (km 0+000), z uwagi na największy w tym miejscu niedobór wysokości obwałowania oraz przejazd wałowy, będzie nieznacznie nachodził na sąsiadujący końcowy odcinek prawego wału rzeki Wisły. Środkowy odcinek obwałowania przebiega przez tereny miejscowości Trześń, natomiast koniec odcinka objętego postępowaniem dochodzi do nasypu kolejowego (linia relacji Sandomierz – Grębów) w km 7+678, tj. w km ok. 7+900 rzeki.

Rozbudowa korpusu obwałowania prowadzona będzie przede wszystkim w stronę międzywału, z wyłączeniem jego początkowego odcinka (od km 0+000 do ok. 1+400), gdzie rozbudowę zaplanowano na zawalu. Przyjęcie rozbudowy po stronie odpowietrznej na początkowym odcinku wału podyktowane zostało aspektami środowiskowymi (Obszar Natura 2000 Tarnobrzaska Dolina Wisły w międzywałach) oraz uwarunkowaniami technicznymi (stosunkowo wąska terasa zalewowa przy jednoczesnej wysokiej nadbudowie). Rozbudowa obwałowania w stronę międzywału jest najbardziej korzystną (biorąc pod uwagę aspekty techniczne, technologiczne, społeczne i ekonomiczne) formą rozbudowy istniejącego korpusu obwałowania. Na kierunek rozbudowy wału istotny wpływ ma również charakter terenów zawalu, rodzaj materiału zastosowanego do rozbudowy (spoisty czy sypki), budowa wału oraz wymagane jego uszczelnienie. Rozbudowa korpusu wału od strony międzywału

wykonana będzie przede wszystkim gruntami szczelnymi, co ograniczy zjawiska filtracji, przez co poprawi stateczność całego korpusu wału. W przypadku rozbudowy wału od strony międzywała gruntami niespoistymi, korpus zostanie doszczelniony. W kierunku zawala przewiduje się rozbudowę gruntami niespoistymi.

Na analizowanym odcinku wału znajdują się 3 przepusty wałowe w dobrym stanie technicznym, a konieczność ich rozbudowy wynika ze zmiany parametrów wału.

W czasie realizacji przedsięwzięcia wystąpi niekorzystne oddziaływanie na jakość powietrza, co wiąże się z pracą maszyn i urządzeń oraz transportem. Uciążliwości te będą miały charakter krótkotrwały i ustaną wraz z zakończeniem prac budowlanych. Wytworzone w trakcie realizacji odpady gromadzone będą selektywnie w pojemnikach, w wyznaczonych miejscach i przekazywane podmiotom prowadzącym działalność w zakresie gospodarowania odpadami. Miejsca magazynowania odpadów będą się znajdować na utwardzonym podłożu, poza terenami podmokłymi, z dala od zadrzewień, zastoisk wody, koryta rzeki. Przedsięwzięcie wykonane zostanie przy zastosowaniu sprawnego sprzętu oraz spełniających normy materiałów.

Zasadniczym źródłem hałasu związanym z tym etapem realizacji będzie praca urządzeń budowlanych oraz hałas komunikacyjny związany z ruchem samochodów. Wykonywanie zaplanowanych robót odbywać się będzie tylko w porze dziennej tj. w godzinach 06:00 – 22:00. Oddziaływania te będą krótkotrwałe, przemijające.

Największe oddziaływanie akustyczne będzie dotyczyło zlokalizowanych blisko frontu prowadzonych robót zabudowań mieszkalnych miejscowości Trześń. Hałas wynikający z transportu będzie minimalizowany poprzez małą prędkość poruszania się pojazdów, istniejący odcinek wału spełniający funkcje ekranu, przemieszczanie się frontu robót. Jednocześnie w celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania realizacji przedsięwzięcia stosowany będzie sprzęt budowlany w dobrym stanie technicznym, sprzęt małogabarytowy (mniejsza emisja hałasu i wibracji), pojazdy poruszać się będą po istniejących drogach, a dowóz ziemi odbywał się będzie drogami publicznymi. Ponadto stopień załadowania (obciążenia) pojazdów będzie kontrolowany, a na odcinkach, gdzie zabudowania zlokalizowane są w niewielkiej odległości od obwałowania, tj. w km 2+300 – 4+200 oraz 4+600 – 5+000, prace zagęszczające będą prowadzone walcami bez wibracji lub walcami z wibracjami o niskiej częstotliwości drgań, tj. poniżej 25 Hz (poniżej 1500 drgań/min.).

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie nie wpłynie znacząco na pogorszenie się istniejącego klimatu akustycznego w rejonie inwestycji.

Trześniówka to prawobrzeżny dopływ Wisły. Jej długość wynosi 56,9 km, a powierzchnia zlewni 569,6 km². Źródła rzeki znajdują się na Płaskowyżu Kolbuszowskim, na wysokości ok. 230 m n.p.m., na północny zachód od Cmolasu. Do Wisły uchodzi w 272 km jej biegu, w okolicy Sandomierza na wysokości 140 m n.p.m. Głównymi dopływami są Kaczówka, Koniecpólka, Mokrzychówka, Żupawka i Dąbrówka.

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (PGW) – M.P. z 2011 r. Nr 49, poz. 549, planowane przedsięwzięcie realizowane będzie w zlewni jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP):

- Trześniówka od Karolówki do ujścia, kod: PLRW200019219699,
- Strug, kod: PLRW2000172198949.

JCWP Trześniówka od Karolówki do ujścia, kod: PLRW200019219699 stanowi silnie zmienioną część wód. W PGW stan tej JCWP jest określony jako zły.

Oceny aktualnego stanu JCWP dokonano w oparciu o wyniki monitoringu jakości wód powierzchniowych z 2010-2012 r. prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska (PMŚ). W oparciu o wyniki PMŚ dla JCWP Trześniówka od Karolówki do ujścia, stan wód sklasyfikowano jako zły (w tym potencjał ekologiczny – umiarkowany, a stan chemiczny – dobry).

JCWP Strug, kod: PLRW2000172198949 stanowi naturalną część wód. W PGW stan tej JCWP jest określony jako zły. W oparciu o wyniki PMS dla JCWP Strug, stan wód sklasyfikowano jako zły (w tym stan ekologiczny – słaby, a stan chemiczny – dobry).

W świetle zapisów art. 38 d ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469 ze zm.), celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Natomiast celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu jednolitych części wód powierzchniowych, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód (art. 38 d ust. 1 ww. ustawy Prawo wodne).

Odległość stopy wału do koryta Trześniówki, na odcinku gdzie wał rozbudowywany będzie w kierunku międzywała, jest zmienna. Najmniejsza odległość wynosi ok. 15 – 20 m i dotyczy krótkiego fragmentu wału w okolicy km 3+650, natomiast maksymalna odległość stopy wału do koryta rzeki wynosi ok. 150 m w okolicy km 2+200. Na odcinku od km 1+420 do km 4+300, średnia odległość wału od koryta rzeki wynosi ok. 45 m. Powyżej tj. od km ok. 4+300 do km 7+678, wał średnio oddalony jest ok. 60 m od koryta rzeki.

Na potrzeby realizacji inwestycji oraz później, ze względu na konieczność serwisowania i konserwacji obiektu hydrotechnicznego, wydzielony zostanie pas technologiczny (szerokości ok. 3 m), u podnóża wału.

Koryta rowów będą umocnione na długości 5 – 10 m od wylotu z przepustu wałowego. Pozostały odcinek rowu, aż do jego ujścia do Trześniówki nie będzie przebudowany. Roboty ubezpieczeniowe będą wykonywane na „sucho” tzn. w okresach kiedy rowy nie prowadzą wody. W przypadku przepustów wałowych, roboty prowadzone będą w odległości minimum 35-40 m od koryta rzeki Trześniówki (brzeg prawy), bez ingerencji w jej koryto.

Masy ziemne do wbudowania w korpus wału gromadzone będą na terenie zawala.

Planowane przedsięwzięcie usytuowane jest poza strefami ochronnymi wyznaczonymi dla ujęć wody powierzchniowej oraz podziemnej.

Teren inwestycji znajduje się w obrębie wydzielonego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 425 „Dębica - Stalowa Wola - Rzeszów”.

Zgodnie z ustaleniami „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”, planowane przedsięwzięcie realizowane będzie w obszarze jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) o numerze PLGW2200126, o dobrym stanie wód. W myśl zapisów art. 38 e ww. ustawy Prawo wodne, celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu oraz ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

W celu ograniczenia przesiąków i wzmocnienia przekroju obwałowania, zarówno korpus wału, jak i jego podłoże zostanie dodatkowo uszczelnione na odcinkach, gdzie istnieje zagrożenie pojawienia się przebieg hydraulicznych w czasie wystąpienia wód powodziowych.

Zaplecze budowy zorganizowane zostanie poza międzywałem. Dojazd do zaplecza oraz terenu budowy odbywał się będzie drogami publicznymi lub w przypadku ich braku, wykonanymi na potrzeby inwestycji drogami tymczasowymi utwardzonymi płytami żelbetonowymi. Płyty zostaną usunięte po zakończeniu budowy, a teren uporządkowany.

Wszelkie naprawy sprzętu prowadzone będą poza terenem budowy. Zaplecze budowy zostanie wyposażone w urządzenia sanitarne ze szczelnymi zbiornikami do gromadzenia nieczystości. Woda, na stanowisko mieszania, dostarczana będzie z sieci wodociągowej, beczkowozami. Woda nie będzie pobierana z rzeki.

W celu neutralizacji możliwych wycieków substancji ropopochodnych przygotowana zostanie odpowiednia ilość sorbentów. W przypadku zaistnienia awarii, gdy wystąpi skażenie gruntu

substancjami ropopochodnymi, zanieczyszczona warstwa ziemi zostanie niezwłocznie usunięta.

Na skarpach wału, po przebudowie, zostanie ułożony humus, skarpy zostaną także obsiane mieszkami traw rodzimych.

Teren zawala jest zdrenowany i odwodniony (rowy melioracyjne z ujściem do przepustów wałowych).

Inwestycja pn. „Trześniówka VII – rozbudowa prawego wału rzeki Trześniówka w km 0+000-7+678 na terenie m. Trześć i Gorzyce”, została umieszczona w MasterPlanie dla dorzecza Wisły w Załączniku nr 2 lista nr 1 *Inwestycje, które nie wpływają negatywnie na osiągnięcie dobrego stanu wód lub nie pogarszają stanu wód* – ID inwestycji do MasterPlan: 3_505_W, uzasadnienie – Inwestycję oceniono jako niewpływającą na stan JCW, gdyż polegać będzie ona jedynie na przebudowie istniejących już wałów przeciwpowodziowych. Nie przewiduje się wpływu inwestycji na elementy oceny stanu JCW.

Przedsięwzięcie planowane jest do zrealizowania w bezpośrednim sąsiedztwie (kilkaset początkowych metrów obwałowania) obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Tarnobrzaska Dolina Wisły PLH180049. Obszar zajmuje tutaj ujściowy fragment Trześniówki. Przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza granicami innych wielkopowierzchniowych form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zm.).

Początkowy odcinek inwestycji znajduje się w granicach korytarza ekologicznego (Korytarza Południowy GKPd-10 część Dolina Górnej Wisły), wyznaczonego w *Projekcie korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce* (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilo M. 2005), a zaktualizowanego w latach 2010 – 2012 przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży.

Wykonanie prac związanych z rozbudową przedmiotowych obwałowań wiąże się m.in. z wycinką pojedynczych drzew i krzewów jedynie w zakresie wynikającym z rozwiązań projektowych rozbudowy oraz stateczności korpusu obwałowania (generalnie międzywał Trześniówki pozbawione jest większych skupisk drzew i zakrzaczeń). Zgodnie z przeprowadzoną w kwietniu 2016 roku inwentaryzacją dendrologiczną do usunięcia zostanie przeznaczonych ok. 18 drzew i krzewy z powierzchni kilku m².

Przewiduje się zasypanie zagłębień terenowych w pasie bezpośredniego przywala o szerokości do ok. 10 m z makroniwelacją do rzędnych terenu przyległego w miejscach potencjalnych przebiegów hydraulicznych, zagrażających stateczności obwałowania. W pasie do 30 m od osi wału brak oczek wodnych stanowiących siedliska rozrodzce płazów (najbliższe oczko wodne zlokalizowane na zawalu w okolicy km 0+000 znajduje się w odległości około 20 metrów od stopy wału).

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, szerokość pasa terenu zajętego na potrzeby inwestycji (uwzględniająca pas technologiczny) w początkowym odcinku wału (km 0+000 – 1+420) wynosić będzie średnio 12-14 m, przy czym w miejscach obiektów wałowych (przepust, przejazdy wałowe) zwiększy się do ok. 40 m (m.in. przejazd wałowy w km 0+000). Na pozostałym odcinku będzie to 6 – 11 m, a w miejscach obiektów wałowych – do ok. 47 m (m.in. przejazd wałowy w km 6+893).

W przypadku obszaru Natura 2000 Tarnobrzaska Dolina Wisły ingerencja prac związanych z inwestycją będzie ograniczona do minimum i wiązać się będzie jedynie z rozbudową przejazdu wałowego w okolicy km 0+000, co nie spowoduje ingerencji w przedmioty ochrony tego obszaru. W rejonie prowadzenia prac obszar międzywała stanowią intensywnie użytkowane łąki z pojedynczo występującymi krzaczastymi okazami wierzb. Przy braku wpływu na stan ochrony gatunków i siedlisk przyrodniczych nie zostanie zaburzona integralność tego obszaru. Wycinka związana z rozbudową przejazdu wałowego będzie obejmowała tylko trzy okazy rosnące bezpośrednio na jego skarpię. Są to: jedna lipa

drobnolistna o obwodzie pnia 141 cm i dwie wielopniowe wierzby szare. Nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000.

Na obszarze bezpośredniego oddziaływania przedsięwzięcia (tj. do 50 metrów od stopy wałów) nie stwierdzono występowania siedlisk łągowych. Obszar międzywała stanowią głównie łąki oraz niewielkie skupiska krzewiastych wierzb. Na przedmiotowym obszarze nie stwierdzono występowania chronionych gatunków grzybów, porostów, mszaków i roślin zielnych.

W trakcie prac terenowych spośród chronionych gatunków bezkręgowców stwierdzono jedynie występowanie trzmieła *Bombus sp.*

Ze względu na zakres prac przewidzianych w ramach przedsięwzięcia nie planuje się ingerencji w koryto rzeki, wobec czego inwestycja nie będzie oddziaływała na ichtiofaunę.

W wytypowanych jesienią 2015 r. i w okresie wiosenno-letnim 2016 roku miejscach rozrodu płazów – cztery miejsca opisane jako zbiorniki wodne o różnej wielkości (największe o powierzchni ponad 2 ha), położone na zawalu w odległości od 20 do 90 m od stopy wału, w trakcie kontroli terenowych stwierdzono obecność osobników młodocianych i dorosłych płazów (w zbiornikach oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie). Zbiorniki te stanowią rzeczywiste miejsca bytowania i rozrodu płazów. W okresie wiosenno-letnim nie stwierdzono nowych miejsc bytowania płazów. Podczas kontroli terenowej nie stwierdzono potencjalnych zimowisk płazów i gadów.

Jako termin wycinki roślinności średniej i wysokiej wskazano okres od 16 października do końca lutego. Dodatkowo, prace przygotowawcze polegające na usunięciu roślinności niskiej zostaną wykonane bezpośrednio przed rozpoczęciem prac budowlanych, co zapobiegnie odtworzeniu się roślinności i zasiedleniu jej przez zwierzęta (w tym ptaki). Zdjęcie humusu odbywać się będzie poza terminem 1 marca – 31 lipca, natomiast na terenach podmokłych usuwanie humusu nastąpi wyłącznie w okresie jesiennym, tj. od 1 września do końca października (chyba że nadzór herpetologiczny stwierdzi brak aktywności płazów i dopuści możliwość prowadzenia prac poza terminem 1 marca – 31 lipca). Podczas intensywnych opadów deszczu i bezpośrednio po nich, humus nie będzie usuwany. Miejsca jego magazynowania będą wyznaczone tam, gdzie nie będzie on narażony na zanieczyszczenie i rozjeżdżenie przez pojazdy. Ze względu na migracje płazów pomiędzy obszarem międzywała i zawala, wszystkie prace ziemne planowane do wykonania na terenie, na którym odbywają się migracje płazów (stwierdzone przez nadzór przyrodniczy), należy prowadzić poza terminem 1 marca – 30 czerwca (za wyjątkiem usuwania roślinności niskiej i zdjęcia humusu, dla których założono odrębne terminy wykonania). Prace związane z umocnieniem rowów wykonywane będą poza terminem 1 marca – 30 czerwca.

W razie konieczności wykonania prac w bezpośrednim sąsiedztwie zbiorników wodnych bądź w innych miejscach, w których odbywa się rozród płazów i ich cykliczne wędrówki, przewidziano zastosowanie wygradzeń w postaci płotków herpetologicznych.

Prace w sąsiedztwie drzew i krzewów prowadzone będą ręcznie. Drzewa, w pobliżu których prowadzone będą roboty, zabezpieczone zostaną przed mechanicznym uszkodzeniem.

W przedłożonej dokumentacji zaproponowano prowadzenie prac przygotowawczych i budowlanych pod nadzorem przyrodniczym. W składzie nadzoru przyrodniczego znajdzie się przynajmniej jedna osoba o wykształceniu wyższym na kierunku biologia lub leśnictwo lub ochrona środowiska, posiadająca doświadczenie w postaci minimum dwóch nadzorów przyrodniczych przeprowadzonych z zakresu botaniki, ornitologii i herpetologii przy realizacji inwestycji (dopuszczalny jest zespół specjalistów pełniących funkcje: botanika i/lub herpetologa i/lub ornitologa lub połączenie tych funkcji przez jedną osobę). Wskazano na zapewnienie nadzoru herpetologicznego w zakresie: prac ingerujących w istniejące rozlewiska, tereny podmokłe; kontroli jakości wykonania i stanu zabezpieczeń placu budowy dedykowanych płazom, gadom i małym ssakom (wygradzeń tymczasowych na etapie budowy); przeglądu placu budowy w poszukiwaniu uwięzionych zwierząt – w razie potrzeby ich uwolnienie oraz przemieszczenie poza plac budowy. Inwestor wskazał, iż wyniki

z prowadzonego monitoringu przedstawiane będą w miesięcznych sprawozdaniach w formie Raportu przyrodniczego. Dokument będzie zawierał opis aktualnie zinwentaryzowanych gatunków chronionych, w przypadku zwierząt ich aktywność biologiczną oraz szlaki migracyjne, a także opis wszelkich podjętych działań mających na celu aktywną ochronę gatunków, w tym chronionych roślin i zwierząt w trakcie realizowanej inwestycji. Sześć miesięcy po zakończeniu realizacji zadania należy złożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Rzeszowie sprawozdanie z przeprowadzonych działań sporządzone w oparciu o w/w comiesięczne raporty.

Biorąc pod uwagę rodzaj, skalę, zakres, lokalizację planowanego przedsięwzięcia oraz szereg działań minimalizujących potencjalnie negatywne oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze uznano, że przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko a także oceny wymaganej zapisami art. 6.3 Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

Niepodejmowanie przedsięwzięcia to pozostawienie wałów w dotychczasowym stanie, co w przyszłości skutkować może wystąpieniem zagrożenia powodziowego i zalaniem terenów na zawału (powódź z 2010 roku spowodowała przerwanie wałów na Trześniówce i znaczne straty materialne z tym związane). Należy dodatkowo podkreślić, iż w obrębie przedmiotowej inwestycji realizowany jest kompleksowy program działań z zakresu ochrony przeciwpowodziowej, prowadzony w oparciu o opracowanie „Koncepcja ochrony przed powodzią Wisły i jej dopływów w rejonie Sandomierza i Tarnobrzega” z roku 2011 wykonane po powodzi z roku 2010. Opracowanie to dotyczy odcinka wężłowego Sandomierz – Tarnobrzeg i dotyczy m.in. rzek Wisły, Koprzywianki, Łęgu, Sanu oraz Trześniówki. Część inwestycji zostało już wykonanych (m.in. prace obwałowania rzeki Trześniówki od km 7+678 w górę cieku). Nieujęcie zatem w planowaniu z zakresu ochrony przed powodzią przedmiotowego, ujściowego (do rzeki Wisły) odcinka prawego obwałowania rzeki Trześniówki, poza ryzykiem powodziowym, podważałoby racjonalność przeprowadzenia dotychczasowych inwestycji zwłaszcza w zakresie pętli chroniącej ten sam obszar zawału (Zalesie Gorzyckie, Trześń, Sokolniki, Furmany). Należy również podkreślić cofkowy charakter przedmiotowego odcinka obwałowania rzeki Trześniówki, gdzie w przypadku wystąpienia awarii w jego korpusie, wydatek potencjalnej wyrwy będzie generowany w głównej mierze wielkością fali powodziowej na Wiśle, co dodatkowo zwiększa skalę zagrożenia na tym terenie. Odstąpienie od realizacji przedsięwzięcia jest niekorzystne dla konstrukcji istniejących wałów przeciwpowodziowych.

Na etapie prac projektowych rozważano alternatywne warianty realizacji przedsięwzięcia m.in. rozbiórkę istniejącego wału i budowę nowego w większej odległości od koryta cieku (poszerzenie międzywala), wiązałyby się to jednak z koniecznością zajęcia nowych terenów i wysokimi kosztami. Rozbudowa istniejącego wału na całej jego długości w stronę zawału wiązałyby się z koniecznością zasypania zagłębień terenu w sąsiedztwie wału, szerszym zakresem prac związanych z wykonaniem uszczelnienia wału, a także przebudową istniejącej infrastruktury technicznej oraz koniecznością rozbiórki zabudowy zlokalizowanej w bezpośrednim sąsiedztwie wału. Koszty takiej rozbudowy także przewyższałyby realizację w wybranym wariantcie. Rozważano także wariant technologiczny, który zakładał podwyższenie samej korony np. za pomocą muru żelbetowego, co nie wyeliminowałoby jednak konieczności wykonania prac ziemnych, rozwiązanie takie wymagałoby wykonania głęboko wbitej grodzicy celem zachowania stateczności konstrukcji co mogłoby spowodować uszkodzenie istniejącego uszczelnienia wału, a ponadto w miejscach przejazdów/zjazdów wałowych należałoby zastosować mobilne zabezpieczenia przeciwpowodziowe. Sposoby takie znajdują zastosowanie w centrach miast, gdzie zagospodarowanie terenu nie pozwala na rozbudowę wałów ziemnych. Wariant ten byłby niekorzystny z punktu widzenia przyrodniczego, gdyż praktycznie ograniczyłby migrację zwierząt.

W świetle najnowszych danych dotyczących zmian klimatu i związanych z tym zwiększeniem częstotliwości i natężenia klimatycznych zjawisk ekstremalnych przyjęto, iż zaproponowanie wariantu polegającego na zaniechaniu prac modernizacyjnych byłoby zbyt dużym ryzykiem dla okolicznych mieszkańców i ich dobytku. Przedmiotowa inwestycja ze względu na swoją funkcję wpisuje się w strategiczny plan adaptacji do zmian klimatycznych poprzez ochronę przed powodzią, stanowiącą jeden ze skutków zmian klimatycznych.

Podwyższenie istniejących obwałowań nie zmieni w sposób znaczący krajobrazu w obszarze opracowania – obwałowania istnieją w terenie już obecnie i są one trwałym elementem lokalnego krajobrazu.

W okolicy km 3+060 prawego wału Trześniówki, na poszerzonej lokalnie koronie wału, znajduje się ogrodzony postument figurki sakralnej z 1910 roku. W związku z przedmiotowym zadaniem, biorąc pod uwagę potencjalnie niewielką konieczność podniesienia niwelety wału w tym miejscu, przewiduje się adaptację układu komunikacyjnego do powyższej figurki (schody skarpowe) lub cały obiekt (wraz z postumentem) zostanie podniesiony.

Po przeanalizowaniu zakresu planowanego przedsięwzięcia oraz zidentyfikowaniu jego oddziaływań na środowisko i ich skali stwierdzono, że planowane przedsięwzięcie nie będzie powodować oddziaływań transgranicznych na środowisko. Z tych względów w przedmiotowej sprawie nie było konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie oddziaływań transgranicznych, o jakich mowa w art. 104 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i określenia uwarunkowań związanych z takimi oddziaływaniami w treści niniejszej decyzji.

Wobec powyższego, mając na uwadze stwierdzony brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia, w toku postępowania zmierzającego do wydania niniejszej decyzji nie było konieczności zapewnienia udziału społeczeństwa, o którym mówi art. 79 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Przed wydaniem niniejszej decyzji zapewniono stronom postępowania możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów w sprawie zgodnie z art. 10 Kpa poprzez Obwieszczenie z dnia 14 października 2016 r. znak: WOOŚ.4233.1.2016.MG.31. W związku z ww. Obwieszczeniem w tut. Urzędzie żadna ze stron postępowania nie zapoznała się ze zgromadzoną dokumentacją, ani też nie wniosła uwag.

Z przeprowadzonego postępowania, w tym analizy całości zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie oraz przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wynika, że sposób eksploatacji przedsięwzięcia, przy zachowaniu metod prowadzenia prac oraz rozwiązań technologicznych określonych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz charakterystyce przedsięwzięcia pozwoli na dotrzymanie obowiązujących standardów jakości środowiska, w tym zdrowia ludzi na obszarze w zasięgu oddziaływania przedmiotowej inwestycji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie przepisów przywołanych w podstawie prawnej, orzeczono jak w osnowie.

POUCZENIE

1. Integralną częścią niniejszej decyzji jest Charakterystyka przedsięwzięcia, stanowiąca szczegółowy opis przedsięwzięcia.

2. W przypadku, gdy realizacja planowanej inwestycji wiązała się będzie z łamaniem zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową, konieczne będzie uzyskanie stosownych zezwoleń, o których mowa w art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651, ze zm.).
3. Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.
4. Przedmiotowe przedsięwzięcie kwalifikuje się jako działanie wymagające zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska na mocy art. 118 ust. 1 i 2 ww. ustawy o ochronie przyrody.

Załącznik do decyzji:

- Charakterystyka przedsięwzięcia.

Z up. REGIONALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA W RZESZOWIE

Radosław Jędral
p.o. Zastępcy Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Rzeszowie

Otrzymują:

1. Dyrektor Podkarpackiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Rzeszowie,
2. Strony postępowania w trybie art. 49 Kpa za pośrednictwem Urzędu Miasta Tarnobrzega i Urzędu Gminy Gorzyce.

Do wiadomości:

WOOS aa